

HALLO! Groeten uit St. Paul

van Mariannahill in Nederland

Info 2/2013 - Juli

Hartelijk dank

voor de talrijke spontane en positieve reacties op het eerste nummer van HALLO; een aanmoediging om er mee door te gaan. Op verzoek van verschillende zijden wordt dit blaadje in het vervolg ook in het Nederlands uitgegeven. F.L.

Een monument voor een Mariannahiller

De Maaskei opgegraven bij ontgrondings werkzaamheden in IJsseltoren aan de Maas

Op 22 juni werd in Eijsden – meer precies Breust-Eijsden - een monument onthuld ter nagedachtenis aan Pater Hubert Hofmans. Waarom voor Hubert Hofmans en waarom in het meest zuidelijke Limburgse dorp aan de grens met België? Hubert, oorspronkelijk Ger, geboren in 1939 in Hegelsom bij Horst, begon zijn levensloop als Mariannahiller in 1956. Hij begon toen het noviciaat van de Missionarissen van Mariannahill dat in 1954 van St. Paul in Arcen naar Eijsden was verplaatst en tot 1967 in een kasteelachtig gebouw was gevestigd. Na zijn professie bleef hij in Eijsden waar hij werkzaam was als leider van een timmerwerkplaats voor de vakopleiding van de broedernovicen. Met zijn leerlingen vormde hij een team waarmee hij ook opdrachten van dorpelingen uitvoerde. Daardoor kwam hij vanzelf in nauw contact met de mensen in zijn omgeving.

Eijsden is een dorp met oude en specifieke tradities zoals een vereniging van jonge ongehuwde mannen die als 'jonkheid' wordt betiteld. Deze jonkheid speelt

een belangrijke rol in het dorpsleven en vooral bij de zogenaamde 'Bronk', de jaarlijks groots gevierde sacramentsprocessie, die een hele dag duurt met een pauze rond het middaguur.

Hubert was een zeer actief lid van de jonkheid en was erg populair onder de mensen die graag met hem in contact kwamen, zodat hij altijd een beetje in het middelpunt stond. Dit contact duurde ook voort nadat hij in 1965 naar Papoea Nieuw Guinea vertrok waar hij in het bisdom Lae verder een goed gebruik maakte van zijn talenten. Zijn veelzijdige begaving was vooral op het welzijn van de mens, vooral de jonge mensen gericht. Was hij op de eerste plaats een vaardige vakman die zijn beroep als timmerman en meubelmaker beheerste, na zijn priesterwijding in 1987 kregen zijn sociale werkzaamheden een diepere pastorale dimensie. Het was bewonderenswaardig dat hij de twee gebieden van praktisch en sociaal werken met zijn groep van timmerlui, bouwvakkers en meubelmakers en daarnaast zijn pastoraal werk als priester heel goed met elkaar wist te verenigen. Hij was de eerste pastoor van de door hem gestichte 'Christ the King' parochie met de door hem zelf ontworpen en gebouwde kerk. Het waren niet twee naast elkaar staande werk terreinen maar het was èèn geheel. Dat was zijn bijzondere charismatische en sociaalpastorale roeping. Hij was er altijd op uit om zijn talenten met anderen te delen en daarmee hun persoonlijke capaciteiten te bevorderen.

Aan dit rijke en vruchtbare leven in dienst van het heil van de mensen kwam op 23 november 2001 een abrupt einde. Hij werd door een straatrover doodgeschoten bij de ingang van zijn geliefde project, een jeugd kamp voor velerlei activiteiten met jongeren onder de naam 'City of Joy'.

Hubert was door zijn bouwactiviteiten en jeugdwerk bij veel mensen bekend. Dat bleek ook bij de begrafenis die een grote massa aantrok. De uitvaartmis met Bisschop Henry van Lieshout als hoofdcelebrant werd in de druk bezette St. Mary's kathedraal gehouden, waarbij honderden mensen buiten de kerk de dienst volgden. De secretaris van de pauselijke nuntius Antoine Camilleri, die de nuntius vertegenwoordigde, zei in verband met de moord bij

de ingang van de door Hubert opgezette 'City of Joy', 'Hij heeft niet kunnen weten dat hij op weg was naar de hemelse city'. Hij las ook een brief van deelname van Paus Joannes Paulus II voor, en een brief van de kardinaal prefect van de Congregatie voor Evangelisatie der Volkeren. De file van auto's die de lijkenwagen volgden van de kathedraal tot de St. Jozef statie op 8-Mile was kilometers lang. Hubert werd op het kerkhof van St. Jozef ter ruste gelegd.

De plotselinge dood van Hubert was een onvoorstelbaar verlies voor het bisdom. Hij was betrokken bij alle bouwprojecten, was de onmisbare

Deze inscriptie herinnert aan het voormalige kasteeltje waar Mariannahill was gevestigd

man voor de organisatie en de werkplaats van de J.O.B., de onderneming van oud studenten van technische school St. Jozef, en een bezielde jeugd-pastor, vooral van de Antioch jeugdbeweging. Hij was ook betrokken bij verschillende bouwprojecten in andere bisdommen, zoals o.a. het Good Shepherd Seminary in Banz, Western Highlands. In de zestiger jaren, voordat hij priester werd, trok hij met zijn bouwteam van Broeders zelfs naar het verre eiland Bougainville voor kerkelijke bouwprojecten.

Gedurende de jaren dat Hubert in de missie van PNG werkzaam was waren de mensen in Eijsden de persoonlijkheid van hun "Broeder Hubertus" niet vergeten. Tijdens zijn tussentijdse verlofperiodes in Nederland bracht hij altijd meerdere dagen door in Eijsden waar hij dan logeerde bij de familie Ria Paquay-Wernier. Ria was ook de grote initiatiefneemster en promotor van het monument project. Helaas stierf zij onlangs plotseling, kort voor de onthulling van het monument.

Op 22 juni 2013, twaalf jaren na zijn tragische dood, heeft een speciaal 'Broeder Hubertus Comité' een grote Maaskei voor de parochie kerk opgesteld voorzien met een plaquette ter herinnering aan hun geliefde Broeder Hubertus. De viering begon met een avondmis in de kerk voorgegaan door oud-pastoor Jo Verhoeven, een voormalige Mariannahiller, in concelebratie met P. Gerard Willemse, P. Ton Mulderink en P. Frans Lenssen. Na de mis trokken celebranten en aanwezigen onder muzikale

begeleiding van de drumband van de harmonie en de vaandel dragende jonkheid naar de plaats van het gedenkteken, waarna het werd onthuld en door oud-pastoor Verhoeven werd gezegend. Het koor Belcanto zorgde voor de muzikale omlijsting. Namens het "Comité Broeder Hubertus" sprak secretaris Castermans, daarna hield wethouder Gerry Jacobs een toespraak. Pater Gerard Willemse sprak namens Mariannahill een dankwoord, en P. Frans Lenssen belichtte enkele aspecten van het leven en werken van Hubert in Papoea Nieuw Guinea. Een zus van Hubert sprak een woord namens de familie. De viering eindigde met een koffietafel voor familie en genodigden.

Het kapelletje op de plek nabij het huis van de beheerder van het jeugdcamp 'City of Joy' waar Hubert gewelddadig werd vermoord.

Bijeenkomst werkgroep Papoea Nieuw Guinea

Op 29 juni kwamen leden van de werkgroep Papoea Nieuw Guinea bijeen in het huis van een van de leden in Dreumel. Deze groep, waarvan de meesten voor lange of korte tijd in Papoea Nieuw Guinea werkzaam zijn geweest, heeft zich in de afgelopen 40 jaren sterk ingezet voor een bredere publieke kennis en interesse voor dit land dat in 1975 de onafhankelijkheid van Australië verkreeg. Daartoe werden in veel plaatsen talrijke informatieve bijeenkomsten gehouden en er werden acties voor ondersteuning van projecten van het missie- en ontwikkelingswerk in P.N.G. gevoerd.

Na veertig jaren houdt de groep op met deze activiteiten. Een waardevolle collectie van houtsnijwerken en literatuur over de Melanesische geschiedenis en cultuur wordt nu te koop aangeboden. In de loop van al die jaren van activiteiten is er een hechte band onder de leden van de groep gegroeid. Daarom werd besloten om ook in het vervolg regelmatig samen te komen om elkaar weer te ontmoeten om gedachten en ervaringen uit te wisselen. Bij deze ontmoeting waren ook CPS en CMM missionarissen aanwezig (Zr. Godelief en Zr. Anno, P. Ton Mulderink en P. Frans Lenssen) alsook drie ex CMM en andere lekenmissionarissen die in PNG werkzaam zijn geweest.

flenssen@mariannahill.nl

